Lieta Nr. **111011816**

S P R I E D U M S

Cēsīs 2016. gada 4. novembrī

Cēsu rajona tiesas

tiesnese A. Bērziņa

rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Vecpiebalgas novada domes Administratīvās komisijas 2016.gada 8. jūnija lēmumu Nr. 14.

Aprakstošā daļa

2016. gada 16. maijā Vecpiebalgas novada domes Administratīvajā komisijā no Valsts policijas Vidzemes reģiona policijas pārvaldes Cēsu iecirkņa saņemta administratīvā pārkāpuma lieta Nr. PC 161665. Administratīvā pārkāpuma protokolā PC 161665 norādīts, ka 2016. gada 6. aprīlī plkst.08:00 konstatēts, ka /adrese/ /pers. A/ aizsprostojusi servitūta ceļu uz īpašumu /adrese/, uz ceļa uzstādot metāla barjeru, izveidojot akmeņu krāvumu un uzbērumu, uz ceļa izvietojot dažādus priekšmetus un sastādot kokus, tādējādi liedzot pa servitūta ceļu pārvietoties kājāmgājējiem un braukt ar transportlīdzekli. Tādējādi ir izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā (turpmāk tekstā – Latvijas APK) 140.panta otrajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

Ar Vecpiebalgas novada domes Administratīvās komisijas 2016.gada 8. jūnija lēmumu Nr. 14 /pers. A/ atzīta par vainīgu Latvijas APK 140.panta otrajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīta ar naudas sodu 70 EUR (septiņdesmit euro) apmērā.

Par minēto lēmumu sūdzību Cēsu rajona tiesā iesniegusi /pers. A/, lūdzot atcelt Vecpiebalgas novada domes Administratīvās komisijas lēmumu Nr. 14 par administratīvā soda uzlikšanu.

/pers. A/ sūdzībā (turpmāk tekstā – arī Iesniedzēja) norādījusi, ka lēmumu iesniedzēja saņēma 2016. gada 20. jūnijā ar pasta sūtījumu. Lēmumu iesniedzēja pārsūdz pilnā apjomā, pamatojot lēmuma nepareizību ar lietas faktisko un tiesisko apstākļu sekojošu izklāstu:

1. Iesniedzējai pieder nekustamais īpašums "/Nosaukums/" ar kadastra apzīmējumu /kadastra numurs/, kas reģistrēts Cēsu rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs/un "/Nosaukums/" ar kadastra apzīmējumu /kadastra numurs/, kas reģistrēts Cēsu rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs/. Zemesgrāmatu III daļā, kurā ir noteiktas lietu tiesības, kas apgrūtina nekustamo īpašumu, ir norādīts, ka nostiprināts ceļa servitūts 4 m platumā par labu nekustamam īpašumam /adrese/, Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatu nodalījumā Nr. /numurs/. Pamats: 2013. gada 3. oktobra Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas spriedums, lieta Nr.C11129810 CA0173-13/07. Minētais ieraksts nostiprināts ar Cēsu rajona tiesas zemesgrāmatas tiesneses 2015. gada 24. jūlija lēmumu (žurnāla ieraksts Nr.300003901168).

2. Nav pamatots /pers. B/ sniegtais paskaidrojums Komisijai, kurā tiek norādīts, ka Iesniedzēja no 2012. gada līdz šim brīdim turpina izdarīt administratīvo pārkāpumu pēc Latvijas APK 140.panta otrās daļas. Pamatojoties uz Civillikuma 1235.pantu "No servitūta izrietošā lietu tiesība ir nodibināta un spēkā abām pusēm, t.i. valdošā un kalpojošā nekustamā īpašuma īpašniekiem, tikai pēc servitūta ierakstīšanas zemes grāmatās; līdz tam laikam viņu starpā pastāv vienīgi personiska saistība …" Līdz ar to minētā servitūta tiesība kļuva par lietu tiesību no brīža, kad tā nostiprināta zemesgrāmatā, proti, no 2015. gada 24. jūlija.

3. 2016. gada 15. martā Iesniedzēja saņēma no Amatas novada pašvaldības Apvienotās būvvaldes lēmumu Nr.2 "Par patvaļīgas būvniecības radīto seku novēršanu nekustamajā īpašumā /adrese/". Iesniedzējai tika uzlikts par pienākumu veikt uz servitūta ceļa uzceltās barjeras nekustamajā īpašumā /adrese/, nojaukšanu, nosakot termiņu līdz 2016. gada 1. maijam.

4. Neraugoties uz Amatas novada pašvaldības Apvienotās būvvaldes lēmumā Nr.2 (15.03.2016.) noteikto termiņu 2016. gada 1. maijs, Valsts policija uzskatīja par iespējamu sastādīt administratīvo pārkāpumu protokolu Iesniedzējai.

5. 2015. gada 2. maijā Vidzemes apgabaltiesas zvērināts tiesu izpildītājs pēc iesniedzējas iesnieguma konstatēja, ka uz nekustama īpašuma /adrese/ izbūvēts asfaltbetona ceļš ar laukumu, kas savienots ar autoceļu P30 Cēsis – Vecpiebalga – Madona , bet netālu no asfaltētās teritorijas blakus esošajā nekustamajā īpašumā ir izbūvēts grants seguma ceļš, kurš savienots ar autoceļu P33 Ērgļi – Jaunpiebalga – Saliņkrogs. Tika konstatēts, ka abi minētie ceļi nav savstarpēji savienoti, teritorija starp abiem ceļiem ir klāta ar zālāju, tajā atrodas puķudobe, dažādu koku jaunaudzes un žogs ar vīteņaugiem. Abi ceļi ir izbūvēti dažādos līmeņos un nav redzamu pazīmju, ka teritorija starp abiem ceļiem tiktu izmantota, lai pārvietotos gājēji vai transportlīdzekļi.

6. Ar Amatas novada pašvaldības Apvienotās būvvaldes lēmumu Nr.3 (30.05.2016.) tika pieņemts lēmums izbeigt administratīvo lietu par patvaļīgu būvniecību nekustamajā īpašumā /adrese/, jo būvinspektors A.Repšs veicot atkārtotu apsekošanu zemes gabala /adrese/, konstatēja, ka metāla barjeras vērtne ir demontēta, bet stabs, pie kura piestiprināta barjeras vērtnes, kopā ar piestiprināto ceļa zīmi pie tā, ir saglabāts. Līdz ar to var uzskatīt, ka barjera kā būve, ar tai noteikto funkciju, nepastāv.

7. 2016. gada 7. jūnijā tika saņemts atzinums Nr.01/16 no /pers. C/, kura kvalifikāciju apstiprina būvspeciālista sertifikāts Nr.20-4117, Nr.6-00043. Atzinumā secināts, ka īpašumos "/Nosaukums/" un "/Nosaukums/" nav dabā esoša caurbraucama ceļa. Esošajā situācijā ir tikai piebraucamais ceļš no valsts reģionālā autoceļa P30 Cēsis-Vecpiebalga-Madona līdz īpašumam "/Nosaukums/", kas nodrošina arī piekļuvi īpašumam "/Nosaukums/". Blakus esošajiem īpašumiem "/Nosaukums/" un "/Nosaukums/" nodrošināta piekļūšana pa esošo ceļu no valsts reģionālā autoceļa P33 Ērgļi-Jaunpiebalga-Saliņkrogs.

8. 2016. gada 6. jūnijā sertificēts mērnieks Aivars Tinuss (sertifikāta Nr.AB000000080, kas derīgs līdz 26.01.2021.gadam) sagatavoja servitūta ceļa noteikšanas aktu, kuru ir parastījis arī nekustamā īpašuma "/Nosaukums/" pilnvarotā persona /pers. B/. Minētā aktā netiek apšaubīts servitūts nekustamiem īpašumiem "/Nosaukums/" un "/Nosaukums/", bet tajā nav norādīts braucams ceļš starp "/Nosaukums/" māju pagalmu.

9. 2016. gada 31. martā starp nekustamā īpašuma "/Nosaukums/", "/Nosaukums/", "/Nosaukums/", "/Nosaukums/", kas atrodas /adrese/, īpašniekiem tika noslēgta savstarpēja vienošanās par metāla stieņa izvietošanu līdz 2016. gada 1. maijam līdz tas tiks nomainīts ar pagaidu, pārvietojamiem dekoratīvās sētas moduļiem līdz brīdim, kad nekustamā īpašuma "/Nosaukums/" īpašnieki varēs uzrādīt ar visām valsts institūcijām saskaņotu ceļa būves projektu, projektā iekļaujot arī automātisko vārtu uzstādīšanu.

10. Pirms iebraukšanas īpašumos "/Nosaukums/", "/Nosaukums/", "/Nosaukums/", "/Nosaukums/" ir izvietota ceļa zīme 301 "Iebraukt aizliegts" ar papildinformācijas plāksnīti 842 "Tikai ar atļaujām Nr.1-5". Ceļa zīme ir izvietota, pamatojoties uz 24.09.2009. Vecpiebalgas novada pašvaldības izsniegto atļauju Nr.231. Ceļa zīmes ir pieskaitāmas administratīvajiem aktiem, tiklīdz tās iedarbojas uz konkrētu satiksmes dalībnieku. Līdz ar to gan policijas darbiniekam, gan Komisijai pirms tiek saukta persona pie administratīvās atbildības, būtu jāpārbauda ceļa zīmju izvietojuma tiesiskums. Pretējā gadījumā Iesniedzējas sodīšanai nav pamata un tādējādi nevar sasniegt leģitīmu mērķi.

11. Uz lēmuma pieņemšanas dienu metāla barjera tika demontēta, un Iesniedzēja lūdza komisiju ņemt to vērā un nepiemērot administratīvo sodu.

12. Pašvaldībai ir dota rīcības brīvība – izdot vai neizdot administratīvo aktu par ceļa zīmju izvietošanu, un to pieņemot, atbilstoši Administratīvā procesa likuma 65.panta otrajai daļai tai jāapsver administratīvā akta izdošanas lietderība. Ceļa zīme 301 "Iebraukt aizliegts" ar papildinformācijas plāksnīti 842 "Tikai ar atļaujām Nr.1-5" aizsargā Iesniedzējas un vēl četru māju īpašnieku mantu, un šāda mantas aizsardzība ir tiesība, kuru valsts ar normatīvajiem aktiem ir apņēmusies aizsargāt, jo tieši privātīpašuma neaizskaramība ir viens no demokrātiskas valsts iekārtas pamatelementiem. Šī ceļa zīme ir saistoša jebkuram transporta līdzekļa vadītājam, kas vēlas vai kuram ir nepieciešamība iebraukt šajā teritorijā.

13. Komisija lēmumā atsaucoties uz tiesas spriedumu par servitūta nodibināšanu par labu nekustamam īpašumam "Strautmaļi", nav ņēmusi vērā, ka tiesa nodibina servitūtu vispār, bet nelemj par tā apjomu, proti, nelemj par satiksmes organizāciju un drošību, ja servitūts tiek izmantots transportlīdzekļu kustībai. Līdz ar to par satiksmes organizāciju konkrētajā vietā ir tiesīga lemt pašvaldība un Vecpiebalgas novada pašvaldība savu lēmumu ir paziņojusi, sniedzot atļauju uzstādīt ceļa zīmi Nr.301 "Iebraukt aizliegts". Tādējādi nav pamatots Komisijas viedoklis, ka Iesniedzēja pārkāpusi likumu "Par autoceļiem".

14. 2008. gada 16. maijā starp Iesniedzēju un Vecpiebalgas pagasta padomi tika noslēgts līgums Nr.P00764/DOP0667-5/2008 par pašvaldības finansējuma saņemšanu LVL 690,60 apmērā par "Laukuma labiekārtošanu pie Grišku kalna" projektā "sabiedrība ar dvēseli. Iedzīvotāji veido savu vidi". Minētā projekta ietvaros tika uzbūvēta dekoratīvā sēta pie nekustamā īpašuma "/Nosaukums/", lai novirzītu tūristu plūsmu uz kultūrvēsturisko objektu "Grišku kalns". Saskaņā ar Latvijas Republikas Administratīvo teritoriju un apdzīvotu vietu likuma Pārejas noteikumu 13.punktu no 2009. gada 1. jūlija Vecpiebalgas novada dome ir Vecpiebalgas pagasta padomes visu finanšu, mantas, tiesību un saistību pārņēmēja, tad pēc savas būtības Līgums tika noslēgts ar Vecpiebalgas novada domi. Līdz ar to Vecpiebalgas novada pašvaldība jau atkārtoti sniedza atļauju, netieši norādot, ka caur "/Nosaukums/" mājas pagalmu nav iespējama pārvietošanās pa ceļu un sniedzot atļauju norobežot nekustamo īpašumu "/Nosaukums/" ar sētu.

15. Amatas novada pašvaldības Apvienotā būvvaldē 2016. gada 12. jūlijā Iesniedzēja atkārtoti iesniedza pārvietojamās dekoratīvās sētas moduļu novietošanas projektu, kur šobrīd tas tiek saskaņots un pārbaudīts.

16. Latvijas APK 237.panta pirmā daļā ir noteikts, ka lietvedības uzdevumi administratīvo pārkāpumu lietās ir savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu, nodrošināt pieņemtā lēmuma izpildi, kā arī noskaidrot cēloņus un apstākļus, kas veicina administratīvo pārkāpumu izdarīšanu Iesniedzējas ieskatā nepietiek, ja Komisija lēmumā norāda, ka no lietā noskaidrotajiem faktiem, Komisijas ieskatā, izriet konkrēts atzinums, nevērtējot lietas apstākļus un pierādījumus to savstarpējā sakarībā un kopumā, jo šādā gadījumā ir iespējams nonākt pie kļūdainiem un nepamatotiem secinājumiem.

17. Latvijas APK 243. panta pirmā daļa noteikusi, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā lietvedībā ieskaitītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma neesamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam nozīme pareizā lietas izlemšanā. Iesniedzēja uzskata, ka komisija vispār nav vērtējusi iesniegtos pierādījumus un Iesniedzējas paskaidrojumus.

18. Iesniedzēja uzskata, ka lēmums pieņemts par kļūdaini konstatētiem faktiem, jo komisija nav noskaidrojusi to, ka metāla barjeras nojaukšanai ir ticis noteikts termiņš un šajā termiņā barjera tikusi nojaukta, tāpēc apstiprinās tas, ka Iesniedzēja nav izdarījusi administratīvo pārkāpumu.

19. Kā uzsvēris Eiropas Kopienu tiesas tiesnesis E.Levits, demokrātiskā valstī valsts pārvaldei ir jātiecas nodrošināt taisnīgumu un nav pieļaujama formāla tiesību normu piemērošana, ignorējot faktiskos apstākļus, ja tie konkrētu gadījumu būtiski atšķir no citiem gadījumiem, kuros likumdevējs ir paredzējis noteiktu valsts varas izmantošanas veidu. Tādēļ netipiskajos gadījumos iestādei ir tiesības atkāpties no likumā noteiktās tiesisko seku

īstenošanas, šādu atkāpi pamatojot ar īpašiem, uzrādāmiem un pārliecinošiem argumentiem. (Levits E. Samērīguma princips un obligātais administratīvais akts. Jurista Vārds, 2007, Nr. 13 (466).

Iesniedzēja /pers. A/ lūgusi atcelt 2016. gada 8. jūnija Vecpiebalgas novada domes Administratīvās komisijas lēmumu Nr. 14, ar kuru /pers. A/ uzlikts naudas sods.

Iestāde–Vecpiebalgas novada pašvaldības Administratīvā komisija 2016. gada 8. jūnija lēmumā norādījusi, ka administratīvā pārkāpuma lietā esošajā paskaidrojumā Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa inspektoram J.Gruelim, /pers. A/ paskaidrojusi, ka 2015.gada 18.maija spriedumā noteikts pašvaldībai saskaņot /pers. E/ sagatavotos : plānus. Plānos redzams, ka tiek noteikts servitūts 3m platumā par labu četriem nekustamajiem īpašumiem /Nosaukums/, "/Nosaukums/", "/Nosaukums/", "/Nosaukums/". Kā redzams šo īpašumu skaitā neietilpst /Nosaukums/. Pašvaldība šos plānus saskaņojusi 10.09.2015. Patreiz notiek dokumentu tālāka saskaņošana ar zemes dienestu. /Nosaukums/ īpašumā pie pagalma ir uzstādīta ar pagasta piekrišanu ceļa zīme 301 "Iebraukt aizliegts" ar papildplāksnīti 872 "Tikai ar atļaujām no 1-5". Atļaujas izsniegtas /pers. A/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/. Tā kā nevienam no īpašuma "/Nosaukums/" šādas atļaujas nav, viņi nav tiesīgi iebraukt "/Nosaukums/", kadastra Nr./kadastra numurs/pagalmā. Nav arī tiesas lēmuma par šīs zīmes atcelšanu. Viena no /Nosaukums/ īpašniecēm /pers. J/ regulāri raksta sūdzības uz daudzām valsts institūcijām, tad sadarbojoties ar arhitektu, Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekciju, Ekonomikas ministriju un būvvaldi radām risinājumu- 01.05.2016. noņemt barjeru un tās vietā uzlikt pagaidu, pārvietojamos dekoratīvos sētu modulīšus, lai ņemot vērā īpašuma specifisko atrašanās vietu, tā lietotājus (arī bērnus) pasargātu no nelaimes gadījumiem, kā arī īpašumu no nevēlamiem viesiem. Kad tiks sakārtoti visi vajadzīgie dokumenti, pagaidu sētu modulīši tiks noņemti un to vietā izbūvēti automātiskie vārti. Visi ceļa lietotāji atbalsta un akceptē šo variantu. Par /Nosaukums/ kadastra Nr./kadastra numurs/vienu no īpašniecēm /pers. J/, radies iespaids, ka patiesais iemesls sūdzību rakstīšanai ir pavisam cits, nevis ceļa iegūšana caur /pers. A/ īpašumu. Ja šis ceļš būtu aktuāls, tad jau sen būtu izgatavojusi projektu un saskaņojuši būvatļauju kā tas noteikts MK noteikumos Nr.446 "Būvnoteikumi darbam autoceļu tīklā", lai varētu izbūvēt jaunu ceļu. Norāda, ka svarīgi ka 1978.gadā tika izbūvēts no ceļa P33 ceļš uz "/Nosaukums/" īpašumu un 2010.gada 13. un 18. maijā z/s "/Nosaukums/" (traktors ar reģ. Nr./reģistrācijas numurs/) veica ceļa virskārtas atjaunošanu par Vecpiebalgas pašvaldības līdzekļiem. Šo ceļu "/Nosaukums/" īpašnieki lieto katru dienu.

Norāda, ka 2014. gadā "/Nosaukums/" īpašniece iesniegusi iesniegumu ar lūgumu palīdzēt sakārtot visas formalitātes, lai 1016. gadā P30 ceļa rekonstrukcijas laikā tiktu iekļauta arī nobrauktuve no šī ceļa uz /Nosaukums/. Pašvaldība atbalstījusi šo priekšlikumu, bet /pers. J/ atteikusies. Norāda, ka visi minētie fakti tikai apliecina, ka /pers. J/ "izklaidējas" un ļaunprātīgi tērē valsts un pašvaldības iestāžu resursus. Primārais mērķis neesot iegūt vēl vienu ceļu, ko viņas ģimene varētu izmantot, bet gan par pašas principiem, kaitējot /pers. A/ ģimenei un apmierinot personiskos untumus. /pers. A/ savu vainu administratīvajā pārkāpumā neatzīst.

Cietušais /pers. B/ Administratīvās komisijas sēde uzturēja spēkā savu 2016.gada 6. aprīļa iesniegumu, kurā norādījis, ka laika periodā no 2012.gada /pers. A/ atkārtoti turpina izdarīt administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 140.panta otrajā daļā. Laika periodā no 2012. gada /pers. A/ ir tikusi saukta pie administratīvās atbildības un sodīta par ceļu aizsardzības noteikumu pārkāpšanu pēc Latvijas APK 140.panta otrās daļas par ceļa izsprostošanu, tomēr līdz šim brīdim /pers. A/ turpina izdarīt administratīvo pārkāpumu un aizsprosto servitūta ceļu caur viņai piederošajiem īpašumiem "/Nosaukums/" un "/Nosaukums/", ko /pers. B/ konstatējis 2016.gada 6.aprīlī. Norāda, ka /pers. A/ ir ne tikai turpinājusi aizšķērsot servitūta ceļu ar jau iepriekš uzstādīto slēdzamo metāla barjeru, bet gan turpinājusi ceļa aizšķērsošanas procesu, to aizkraujot ar milzīgiem žagaru un akmens krāvumiem un ar melnzemes uzbērumu. Tādējādi /pers. A/ ne tikai ir turpinājusi administratīvā pārkāpuma izdarīšanu apzināti ignorējot iepriekš pieņemtos lēmumus attiecībā uz izdarīto administratīvo pārkāpumu, bet izdarījusi jaunu administratīvo pārkāpumu, kas veido atsevišķu administratīvā pārkāpuma sastāvu.

/pers. A/ zina, ka viņai ir uzlikti administratīvie sodi saskaņā ar Latvijas APK 140.panta otro daļu par ceļa aizsprostošanu, /pers. A/ apzināti ar nodomu izdara atkārtoti jaunus administratīvos pārkāpumus. Norāda, ka konstatētais /pers. A/ pārkāpums, neraugoties uz pilnvaroto personu prasību to izbeigt, ir vērtējams kā ilgstošs pārkāpums, jo tas nav pabeigts un turpinās līdz brīdim, kad /pers. A/ būs novērsusi ceļa aizsprostošanu. Tāpat /pers. A/ prettiesiskās darbības ilgstoša administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir atzīstamas par atbildību pastiprinošu apstākli. Turklāt par atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams arī fakts, ka pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta, izdarīts atkārtoti. Norādījis, ka ņemot vērā pastiprinošo apstākļu esamību /pers. A/ uzliekams maksimālais Latvijas APK 140.panta otrās daļas sankcijā paredzētais naudas sods EUR 350 apmērā, kā arī uzliekams par pienākumu nekavējoties novērst administratīvā pārkāpuma turpināšanu, proti-novākt akmens un žagaru sakrāvumu, demontēt nelikumīgi uzstādītu metāla barjeru, melnzemes uzbērumu.

No administratīvajā lietā esošā Cēsu zemesgrāmatu nodaļas Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatu nodalījuma Nr. /numurs/ izdrukas redzams, ka /pers. A/ pieder nekustamais īpašums /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs/. Zemesgrāmatas nodalījuma III. daļas 1.iedaļā Lietu tiesības, kas apgrūtina nekustamu īpašumu ierakstā 1.6. ierakstīta atzīme - servitūts-tiesība uz braucamu ceļu 0,1099 ha platībā. No nekustamā īpašuma "/Nosaukums/" Zemes robežu plāna kopijas, redzams, ka nekustamā īpašuma lietošanas tiesību apgrūtinājums Nr.6.050203 - servitūts- tiesība uz braucamu ceļu - 0,1099 ha.

No Zemesgrāmatu nodalījuma III. daļas 1.iedaļā Lietu tiesības, kas apgrūtina nekustamu īpašumu ieraksta 2.1. izdarīts ieraksts- nostiprināts ceļa servitūts 4 m platumā par labu nekustamajam īpašumam /adrese/, Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs/.ierakstā Nr.2.2. norādīts pamats- : 2013.gada 3. oktobra Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas spriedums, lieta Nr.C11129810 CA 0173-13/07, žurnāla Nr.300003901168, lēmums 24. 07. 2015.

Zemesgrāmatas nodalījuma III. daļas 1.iedaļā Lietu tiesības, kas apgrūtina nekustamu īpašumu ierakstā 3.1. izdarīts ieraksts – Nostiprināts ceļa servitūts 4 m platumā par labu nekustamajam īpašumam /adrese/, Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs/. Ierakstā Nr. 3.2. norādīts pamats – 2013. gada 3. oktobra Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas spriedums, lieta Nr.C11129810 CA0173-13/07, žurnāla Nr. 300003901194, lēmums 24. 07. 2015.

No zemesgrāmatas informācijas par nekustamo īpašumu "/Nosaukums/", Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījums Nr./numurs/,kadastra Nr./kadastra numurs/ izdrukas redzams, ka /pers. A/ pieder nekustams īpašums /adrese/. Zemesgrāmatas nodalījuma III. daļas 1. iedaļā-Lietu tiesības, kas apgrūtina nekustamo īpašumu ierakstā 1.5. ierakstīta atzīme- ceļa servitūts 0,0249 ha platībā. Zemesgrāmatas nodalījuma

III. daļas 1.iedaļā Lietu tiesības, kas apgrūtina nekustamo īpašumu ierakstā 2.1. izdarīts ieraksts- nostiprināts ceļa servitūts 4 m platumā par labu nekustamajam īpašumam /adrese/, Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījums Nr. /numurs/, 125 m^2 platībā. Ierakstā Nr.2.2. norādīts Pamats: 2013.gada 3.oktobra Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas spriedums, lieta Nr.C11129810 CA0173-13/07.

Zemesgrāmatas nodalījuma III. daļas 1.iedaļā Lietu tiesības, kas apgrūtina nekustamo īpašumu ierakstā 3.1. izdarīts ieraksts- nostiprināts ceļa servitūts 4 m platumā par labu nekustamajam īpašumam /adrese/, Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs/. Ierakstā Nr.3.2. norādīts Pamats: 2013.gada 3.oktobra Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas spriedums, lieta Nr.C11129810 CA0173-13/07.

No lietas materiālos esošā Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 18.maija sprieduma lietā Nr.A420446913 AA43-0835-15/18 Vecpiebalgas novada pašvaldībai uzlikts par pienākumu saskaņot nekustamo īpašumu "/Nosaukums/", kadastra Nr./kadastra numurs/un "/Nosaukums/", kadastra Nr./kadastra numurs/apgrūtinājumus, izdarot attiecīgu atzīmi zvērināta mērnieka /pers. E/ 2012.gada 11 .decembrī sagatavotajos apgrūtinājuma plānos.

Kā tas redzams no ierakstiem Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs/nekustamajam īpašumam "/Nosaukums/" un Vecpiebalgas pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs/nekustamajam īpašumam "/Nosaukums/" šādi apgrūtinājumi par ceļa servitūta teritorijām nav reģistrēti.

No lietas materiālos esošā /pers. A/ 2010.gada 29.marta paziņojuma Vecpiebalgas novada domes priekšsēdētajai redzams, ka /pers. A/ nonākusi pie secinājuma, ka slēdzot pagalmu netiek radīta situācija, ka kādam īpašumam būtu slēgta pieeja.

No lietas materiālos esošās 2009. gada 22. septembra vienošanās redzams, ka četru īpašumu īpašnieki vienojas lūgt Vecpiebalgas novada pašvaldību atļaut uzstādīt ceļa zīmi Nr.301"Iebraukt aizliegts" ar papildinformācijas plāksnīti: "Tikai ar atļaujam Nr...." un gadījumā, ja situācija neuzlabojas, vienojas ierobežot teritoriju ar vieglas konstrukcijas pagaidu nožogojumu.

No lietas materiālos esošā Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 7.februāra sprieduma lietā Nr. 142217511 143/AA43-1447-13/1 redzams, ka apgabaltiesa spriedumā atzinusi, ka /pers. A/ darbības kvalificējamas pēc Latvijas APK 140.panta otrās daļas, kur administratīvā atbildība fiziskai personai noteikta ceļu aizsprostošanu. Norādījusi, ka /pers. A/ uz ceļa, kas iet cauri mājām /Nosaukums/ uzstādījusi slēdzamu metāla barjeru, tādējādi nosprostojot satiksmi par konkrēto ceļu. Likumdevēja mērķis atzīstot, ka ceļu nedrīkst aizsprostot, paredzot administratīvo atbildību, apgabaltiesas ieskatā ir nodrošināt attiecīgā ceļa funkciju. Normatīvais regulējums nedod tiesības /pers. A/ patvaļīgi aizsprostot ceļu. Konkrētajā situācijā /pers. A/ ir tiesības celt prasību tiesā par atzīmes zemesgrāmatā par ceļa servitūtu dzēšanu.

No lietas materiālos esošā Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 3. oktobra sprieduma redzams, ka pilnīgi apmierināta /pers. J/ un /pers. K/ prasība pret /pers. A/ par ceļa servitūta nodibināšanu un /pers. A/ piederošajam īpašumam /Nosaukums/ nodibināts apgrūtinājums - braucamā ceļa servitūts par labu /pers. J/ piederošajam nekustamajam īpašumam /adrese/, nosakot ceļa servitūtu atbilstoši sertificēta mērnieka Aivara Tinusa 2012.gada 27.marta ceļu izvietojuma plānam 4 metru platumā ar kopējo platību 410 m^2. Ar minēto spriedumu /pers. A/ piederošajam nekustamajam īpašumam /adrese/ nodibināts apgrūtinājums- braucamā ceļa servitūts par labu /pers. J/ piederošajam nekustamajam īpašumam /adrese/nodibināts apgrūtinājums – braucamā ceļa servitūts par labu /pers. J/ piederošajam nekustamajam īpašumam /adrese/, nosakot ceļa servitūtu atbilstoši sertificēta mērnieka Aivara Tinusa 2012.gada 27.marta ceļu izvietojuma plānam- 4 (četru) m platumā ar kopējo platību 125 m^2. Spriedumā konstatēts, ka /pers. J/ un /pers. K/, lai piekļūtu savam īpašumam "/Nosaukums/", izmanto norādīto ceļa servitūtu, kas šķērso /pers. A/ piederošos īpašumus "/Nosaukums/" un "/Nosaukums/", taču no 2010. gada /pers. A/ liegusi šķērsot viņai piederošos īpašumus.

No lietas materiālos esošā Amatas novada pašvaldības Apvienotās būvvaldes 2016.gada 15. marta lēmuma Nr.2 ,,Par patvaļīgās būvniecības radīto seku novēršanu nekustamajā īpašumā /adrese/, redzams, ka /pers. A/ uzlikts par pienākumu veikt uz servitūta ceļa uzceltās barjeras nekustamajā īpašumā /adrese/, nojaukšanu termiņā līdz 2016.gada l. maijam.

No lietas materiālos esošā sertificēta mērnieka Aivara Tinusa 27.03.2012. izgatavotā apvidū esošu ceļu izvietojuma plāna redzams, ka pieprasītā ceļa servitūts šķērso nekustamus īpašumus "/Nosaukums/" un ,,/Nosaukums/".

No lietas materiālos esošās foto tabulas /adrese/ redzams, ka aizsprostots ceļš pie ceļa zīmes ,,Iebraukt aizliegt" ar metāla barjeru un žoga elementiem, foto 1;2;7, tādējādi liedzot pa to pārvietoties kājāmgājējiem un braukt autotransportam. Foto tabulā nav norādes par nekustamo īpašumu /Nosaukums/, kā arī Administratīvo pārkāpumu protokolā kā pārkāpuma fiksēšanas vieta norādīta /adrese/, tādējādi nav iespējams noteikt vai servitūta ceļa aizsprostojumi, kas norādīti foto tabulā kā foto 4;5,6 atrodas uz nekustamā īpašuma "/Nosaukums/" vai "/Nosaukums/" par ko administratīvā pārkāpuma protokolā nav norādīts kā servitūta ceļa aizšķērsošanas vieta.

No lietas materiālos esošā Amatas novada pašvaldības Apvienotās būvvaldes 2016.gada 30.maija lēmuma ,,Par administratīvās lietas izbeigšanu", redzams, ka būvvalde 2016.gada 25.maijā ir konstatējusi, ka /pers. A/ metāla barjeras vērtni ir demontējusi, tādējādi novērsusi patvaļīgās būvniecības sekas.

No lietas materiālos esošā Vidzemes apgabaltiesas zvērināta tiesu izpildītāja Naura Miglava 2016.gada 2.maija Akta Nr.00077/090/2016-AKT redzams, ka tiesu izpildītājs 2016.gada 2.maijā konstatējis, ka uz nekustamā īpašuma /adrese/zemes ir izbūvēts asfaltbetona ceļš ar laukumu, kas savienots ar autoceļu P30 Cēsis-Vecpiebalga-Madona. Netālu no asfaltētās teritorijas, blakus esošajā nekustamajā īpašumā ir izbūvēts grants seguma ceļš, kurš savienots ar autoceļu P33 Ērgļi-Jaunpiebalga-Saliņkrogs. Konstatējis, ka ar asfaltbetonu klātā teritorija nekustamajā īpašumā /adrese/ nav savienota ar blakus esošajā nekustamajā īpašumā esošo grants seguma ceļu. Teritorija starp abiem ceļiem klāta ar zālāju, tajā ir ierīkota puķu dobe un atrodas dažādu koku jaunaudzes un žogs vīteņaugiem. Abi ceļi ir izbūvēti dažādos laikos un nav redzamu pazīmju, ka teritorija starp abiem ceļiem tiktu izmantota, lai pārvietotos gājēji vai transportlīdzekļi.

No lietas materiālos esošā būvspeciālista /pers. C/ 2016.gada 7. jūnija atzinuma "Par piebraucamajiem ceļiem", redzams, ka /pers. C/

konstatējis, ka īpašumos "/Nosaukums/" un "/Nosaukums/" nav caurbraucamu ceļu, norādījis, ka atbilstoši aktuālajai informācijai Valsts zemes dienesta sistēmā ir noteikts servitūts par labu minētajiem īpašumiem. Noteiktā servitūtu zona nešķērso nekustamu īpašumu "/Nosaukums/". Norādījis, ka, ja nepieciešams veikt jauna ceļa būvniecību jebkurā no īpašumiem, ir jāizstrādā būvprojekts atbilstoši 2014.gada 14.oktobra Ministru kabineta noteikumiem Nr. 633 "Autoceļu un ielu būvnoteikumi" un jāsaskaņo likumā noteiktajā kārtībā.

No lietas materiālos esošā 2016.gada 6.jūnija servitūta ceļa noteikšanas akta, ko izgatavojis mērnieks Aivars Tinuss atbilstoši 2013 .gada 3 .oktobra tiesas nolēmumam , redzams, ka servitūta ceļš nekustamajā īpašumā "/Nosaukums/" un nekustamajā īpašumā "/Nosaukums/" noteikts dabā atbilstoši Vidzemes apgabaltiesas spriedumam.

Likums „Par autoceļiem" 6.[1] pants noteicis, ka ceļa servitūts nosaka, ka Ja kāda īpašnieka zemes gabalu, ieguvis sakarā ar īpašuma tiesību atjaunošanu vai zemes privatizāciju, pievedceļš ar valsts vai pašvaldības ceļu, šādam īpašniekam ir servitūta tiesības lietot braukšanai citos zemes gabalos esošos ceļus vai ierīkot tos no jauna. Servitūtu nodibina Civillikumā noteiktajā kārtībā. Strīdus sakarā ar servitūta nodibināšanu izskata tiesa.

Ceļu satiksmes likuma l. panta pirmās daļas 3.punkts nosaka, ka ceļš —jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, veloceliņi un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi).

Likuma "Par autoceļiem" 15. panta pirmās daļas 2.punktā noteikts, ka lai nodrošinātu autoceļu saglabāšanu, ir aizliegts piegružot, piesārņot vai aizsprostot ceļa braucamo daļu, nomales, sadales joslas, ceļu inženierbūves un ceļu zemes nodalījuma joslu.

Protokola fiksētā pārkāpuma izdarīšanas vieta ir uzskatama par ceļu Latvijas APK 140.panta izpratnē, jo administratīvās lietas materiālos ir zemesgrāmatas nodalījuma informācija nekustamajam īpašumam "/Nosaukums/" un „/Nosaukums/", no kuras redzams, ka nekustamā īpašuma /Nosaukums/ un /adrese/īpašniece ir /pers. A/. zemesgrāmatas nodalījumu III. daļas 1.iedaļā - lietu tiesības, kas apgrūtina nekustamu īpašumu izdarīti ieraksti par tiesību uz braucamu ceļu.

No nekustamo īpašumu "/Nosaukums/" un „/Nosaukums/" zemes robežu plāniem redzams nekustamā īpašuma lietošanas tiesību aprobežojums - servitūts- tiesība uz braucamu ceļu.

Administratīvā komisija atzinusi, ka konkrētajā gadījumā nav nozīmes ceļa piederībai (īpašuma tiesībām), jo ceļu satiksmes regulējums un autoceļu lietošanas tiesības ir attiecināmas arī uz privātpersonām piederošiem ceļiem.

Latvijas APK 140.panta otrajā daļā atbildība fiziskai personai noteikta par ceļa aizsprostošanu. Administratīvās komisijas ieskatā likumdevēja mērķis, atzīstot, ka ceļu nedrīkst aizsprostot, par to paredzot administratīvo atbildību, ir nodrošināt attiecīgā ceļa funkciju, kas konkrētajā gadījumā - sakarā ar uzstādīto barjeru netiek nodrošināta.

Saskaņā ar Latvijas APK 272. pantā noteikto institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Iestāde atzinusi, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums, tā izdarīšanā ir vainīga /pers. A/, jo uz viņai piederošā nekustamā īpašuma "/Nosaukums/" atrodošos servitūta ceļa uzstādījusi metāla barjeru, kas liedz pa ceļu pārvietoties kājāmgājējiem un braukt ar transportlīdzekli, tādējādi aizsprostojusi ceļu, ko pierāda lietas materiālos iesniegtie pierādījumi: protokols, fotogrāfijas, zemesgrāmatas apliecība, zemes robežu plāni, cietušās personas paskaidrojumi, /pers. A/ paskaidrojumi. Normatīvais regulējums nedod /pers. A/ tiesības patvaļīgi aizsprostot ceļu.

Administratīvā komisija konstatējusi atbildību mīkstinošu apstākli, ka /pers. A/ uz izskatīšanas dienu ir noņēmusi barjeru.

Par Latvijas APK 140.panta otrās daļas pārkāpšanu /pers. A/ sodīta ar naudas sodu 70 EUR apmērā.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6] panta pirmo daļu, lieta tiesā tiek skatīta rakstveida procesā. Līdz tiesas noteiktajam datumam, tas ir, 2016.gada 25. oktobrim, administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki nav iesnieguši paskaidrojumus vai pieteikuši noraidījumu, nav lūguši izskatīt lietu tiesas sēdē. /pers. A/ iesniegusi būvvaldes akceptētā projekta kopiju, datētu ar 05. 06. 2016. un 06. 06. 2016. servitūta ceļa noteikšanas kopiju, kas nav ņemami vērā, jo pārkāpums konstatēts 2016. gada 5. maijā, kā arī nav iesniegti pierādījumi par to, ka ceļa servitūts atcelts, līdz ar ko tiesa, izskatot lietu pēc būtības, vadās no lietā esošajiem pierādījumiem.

Par tiesas sēdi rakstveida procesā sūdzības iesniedzējai un Iestādei paziņots saskaņā ar Latvijas APK 289.[6] pantu ar Cēsu rajona tiesas 2016. gada 2. septembra paziņojumu. No lietas dalībniekiem nav saņemti iesniegumi lietu izskatīt mutvārdu procesā. Lietas ierosināšanas lēmumā norādīts, ka pilns sprieduma teksts būs pieejams no 2016. gada 4. novembra.

Motīvu daļa

Tiesa, novērtējot lietā iesniegtos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas un sūdzību izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā regulē Latvijas APK normas un tieši divdesmit trešā „a" nodaļa.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta sesto daļu, tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt tiesas sēdē. Tiesai ir tiesības pārbaudīt tikai tos pierādījumus, kuri tiesai iesniegti.

Iestāde savā 2016. gada 8. jūnija lēmumā Nr. 14 sodījusi sūdzības iesniedzēju ar naudas sodu 70 EUR par Latvijas APK 140. panta otrās daļas pārkāpšanu.

Iestāde lēmumā norādījusi faktiskos lietas apstākļus, kuri konstatēti administratīvā pārkāpuma protokolā, tam pievienotajos materiālos un sūdzības iesniedzējas paskaidrojumos un secinājusi, ka /pers. A/ piemērojams sods Latvijas APK 140.panta otrās daļas sankcijā noteiktajā apmērā 70 EUR, t.i., panta sankcijā noteiktajā minimālajā apmērā. Lietā ir strīds, vai 2016. gada 5. maija administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC 161665 ir sastādīts pamatoti, un vai Vecpiebalgas novada domes Administratīvās komisijas 2016. gada 8. jūnija lēmums Nr. 14 ir likumīgs.

Iestāde Lēmumā norādījusi, ka /pers. A/ administratīvais pārkāpums ir pierādīts ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 161665, ar policijas darbinieka R. Krūmiņa un J. Grueļa dienesta ziņojumiem, ar administratīvajā lietā iesniegtajām fotogrāfijām, ar zemesgrāmatu nodaļas nodalījuma norakstu, kurā ir atzīme par nodibināto ceļa servitūtu.

Tiesa konkrētā lietā nekonstatē Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

Pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietu un ar to saistītos materiālus, izvērtējot /pers. A/ sūdzībā izteiktos argumentus, pārsūdzētajā Vecpiebalgas novada domes Administratīvās komisijas lēmumā Nr. 14 norādītos motīvus, tiesa atzīst, ka iestādes lēmumā konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi un uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, pārsūdzētajā lēmumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams, lai konstatētu pārkāpējas /pers. A/ vainu un sauktu viņu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 140.panta otrās daļas.

Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Ņemot vērā to, ka konkrētajā lietā tiesa pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai, atkārtots argumentu izklāsts spriedumā nav nepieciešams.

Papildus norādāms sekojošais.

Vecpiebalgas novada Administratīvās komisijas 2016.gada 8. jūnija lēmumā Nr. 14 analizēti gan pašas pārkāpējas /pers. A/ paskaidrojumi administratīvās komisijas sēdē, gan cietušā /pers. B/ iesniegumā norādītais un administratīvās komisijas sēdē norādītais, kā arī izvērtēti lietā iesniegtie rakstveida pierādījumi un analizēta radušās situācija. Dots vērtējums /pers. A/ aizstāvības argumentiem.

Lēmumā analizētas likuma „Par autoceļiem" 6.^{1} , 15. panta pirmās daļas 2. punkta, Ceļu satiksmes likuma 1.panta 1.daļas 3. punkta normas. Atzīstot /pers. A/ vainu Latvijas APK 140.panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā par pierādītu, secināts, ka pārkāpēja ir sodāma ar naudas sodu 70 EUR apmērā.

Tiesā netika iesniegti tādi jauni pierādījumi (/pers. A/ iesniegtie pierādījumi nevar tikt attiecināmi uz izskatāmo lietu), kas nebūtu zināmi pieņemot lēmumu iestādē un kas varētu būtiski mainīt izskatāmās lietas rezultātu, savukārt lietā esošie pierādījumi jau ir objektīvi izvērtēti un analizēti pārsūdzētajā iestādes lēmumā.

Ar lietas materiāliem pierādīts, ka protokolā norādītajā laikā un vietā, tas ir, 2016. gada 6. aprīlī plkst.08:00 konstatēts, ka Vecpiebalgas pagastā, Vecpiebalgas novadā /pers. A/ pie īpašuma "/Nosaukums/" aizsprostojusi servitūta ceļu uz īpašumu /adrese/, uz ceļa uzstādot metāla barjeru, izveidojot uzbērumu, akmeņu krāvumus, izvietojot dažādus priekšmetus un sastādot kokus, tādējādi liedzot pa servitūta ceļu pārvietoties kājāmgājējiem un braukt ar transportlīdzekli.

Protokolu sastādījis policijas inspektors J. Gruelis. Protokolā norādītā informācija objektīvi apstiprinās ar lietai pievienoto foto tabulu. Notikuma vietas apskati veicis policijas inspektors J. Gruelis.

Fakts, ka /pers. A/ uz minētā ceļa uzstādījusi barjeru, kā tas fiksēts protokolā, netiek apstrīdēts. Iesniedzēja norādījusi, ka, uzstādot to, rīkojusies likumīgi, ka protokolā nepareizi norādīts, ka /pers. A/ aizsprostojusi servitūta ceļu. /pers. A/ norādījusi, ka uz lietas izskatīšanas dienu metāla barjera ir demontēta.

Tiesa novērtē to, ka Iestāde savā lēmumā ir ņēmusi vērā to, ka lietas izskatīšanas laikā pārkāpums ir novērsts, tāpēc piemērojusi /pers. A/ Latvijas APK 140. panta otrajā daļā paredzēto minimālo naudas sodu.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.pantu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Policijas darbinieku ziņojumiem un liecībām ir piedodama liela ticamības pakāpe. Nav pamata uzskatīt, ka policijas darbinieks, pildot savus pienākumus, būtu personiski ieinteresēti lietas iznākumā. Lietas materiālos nav konstatētas pretrunas. (*sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 9.marta spriedumu lietā Nr.P120025906 SKA-61/2007)*. Ievērojot to, ka lietas izskatīšanas gaitā nav iesniegti pierādījumi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku V. Krūmiņa un J. Grueļa objektivitāti, tiesai nav pamata apšaubīt arī tos pierādījumus, kas

attiecīgi iegūti policijas darbiniekiem pildot savus amata pienākumus. Policijas darbinieka fiksēto informāciju apstiprina cietušā iesniegums. No iepriekš minētā secināms, ka /pers. A/ faktiskās darbības, kā tas norādīts administratīvā pārkāpuma protokolā, ir pierādītas.

Tiesai nav pamata apšaubīt lietā esošo pierādījumu ticamību.

Kā atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2005.gada 11.oktobra lēmumā lietā SKA-292 (*skat. lēmuma 14.punktu*) atbilstoši Administratīvo lietu departamenta judikatūrai, kas savukārt veidojusies, pamatojoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet tai nav pienākums spriedumā detalizēti atrunāt jebkuru argumentu.

Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa.

Konkrētajā gadījumā sūdzības iesniedzējas norādēm par servitūtu, ceļa pārrāvumu, uzstādītajām aizlieguma zīmēm, citu personu izdarītiem pārkāpumiem, tiesiskajiem strīdiem, kas vēl nav izskatīti tiesā, iespējamību piekļūt objektam pa citu piebraucamo ceļu, kā arī pārējiem apstākļiem nav nozīmes pareizā lietas izlemšanā.

Latvijas APK 140. panta otrā daļa paredz atbildību par ceļu vai to komplektā ietilpstošo būvju bojāšanu, iznīcināšanu, piegružošanu, piesārņošanu vai aizsprostošanu, kā arī ceļu satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu bojāšanu vai iznīcināšanu.

Lietā ar objektīvi vērtējamiem pierādījumiem konstatēts, ka /pers. A/ aizsprostojusi ceļu, uzstādot barjeru. Fiksētā pārkāpuma izdarīšanas vieta nepārprotami atbilst termina „ceļš" definīcijai gan atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 1.panta 1.daļas 3.punktam un likuma „Par autoceļiem" 6.[1] pantam, gan Latvijas APK 140.panta otrās daļas izpratnē, kā tas pareizi norādīts iestādes lēmumā. Pēc būtības šo faktu neapstrīd arī pati sūdzības iesniedzēja, sūdzībā norādot, ka visiem ceļu satiksmes dalībniekiem jāievēro uz ceļa uzstādītā aizlieguma zīme „Iebraukt aizliegts". Likums neparedz izņēmumus, kad persona būtu tiesīga patvaļīgi aizsprostot ceļu, vai tā kompleksā ietilpstošās būves atkarībā no tā, kādas konkrētajā ceļa posmā uzstādītas ceļa zīmes, kāds ir ceļa statuss, izmantošanas mērķis, ceļa stāvoklis, iespējamība piekļūt kādam objektam pa citu ceļu utt., kā to savos argumentos norādījusi /pers. A/. Šādas tiesības nav deleģētas arī zemes, uz kuras atrodas konkrētais ceļš, īpašniekam.

Tiesa atzīst, ka lietā savāktie pierādījumi pilnībā apstiprina /pers. A/ faktiskās darbības, kas izpaudās kā ceļa aizsprostošana, darbības pareizi kvalificētas pēc Latvijas APK 140.panta otrās daļas.

Tā kā lietā nav konstatēti /pers. A/ atbildību izslēdzoši apstākļi, pārkāpēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības.

Izvērtējot iepriekš minētos apstākļus, tiesa atzīst, ka Vecpiebalgas novada domes Administratīvās komisijas 2016. gada 8. jūnija lēmums Nr. 14 par konstatēto /pers. A/ vainu Latvijas APK 140.panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un par pārkāpējai piemēroto sodu 70 EUR apmērā ir atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība kā nepamatota noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] pantu, 289.[18] panta pirmo daļu tiesa

n o s p r i e d a :

atstāt negrozītu Vecpiebalgas novada domes Administratīvās komisijas 2016. gada 8. jūnija lēmumu Nr. 14, bet /pers. A/ iesniegto sūdzību noraidīt.

Spriedumu no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2016. gada 4. novembra (ja spriedums nosūtīts pa pastu, tas ir paziņots septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā) var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese